

JUBILEUMSBERETNING

FORORD

Det er dessverre ikke bevart noe som er skrevet fra den aller første tiden i Ski Jeger- og Fisker- forenings historie. Det er også forholdsvis store «huller» på grunn av at protokoller og arkiv er bortkomne. Billedmateriale, bortsett fra en del elgbilder, er det også svært sparsomt med. Med hjelp fra enkelte medlemmers side, medlemmer som var med helt fra starten, har det likevel vært mulig å «sy» sammen en slags 50-års jubileumsberetning. Dette er en hjelp som redaksjonskomiteen er svært takknemlig for. Samtidig må vi takke Rolf Reberg for den innsats har gjort mht. skiving, lay-out og trykking. Uten hans medvirkning hadde det nesten vært umulig økonomisk å få utgitt denne beretning. Denne beretningen har da heller ikke blitt en oppramsing av historiske fakta, men vi har forsøkt å gi korte glimt fra foreningens mange og forskjellige aktiviteter gjennom de 50 årene som foreningen har eksistert. Historie og fakta som sikkert burde ha vært med i beretningen er ikke kommet med, noe som vi ber om overbærenhet for.

Ski, mars 1988

Per Støttum
Hermann Sæther

FORMANNEN HAR ORDET

Med sine 289 medlemmer er Ski Jeger og Fiskerforening en av de større foreningene i Ski. Som navnet tilsier, ligger hovedaktivitetene på jakt, fiske, naturvern, sportsskyting og ungdomsarbeid. Foreningen disponerer og stiller til rådighet betydelige ressurser til sine medlemmer. Storviltjakt, småviltjakt og fiske innen Ski kommuneskoger er sikret i form av 10 års kontrakter med Ski kommune. Kontrakten ble sist revidert og fornyet i 1987. Det betyr ikke at man bare utnytter disse naturressursene. Det drives også i stor grad en aktiv viltpleie, pleie av fiskevann, fiske utsett, jakt- og fiskeoppsyn og naturvern innen disse områdene. Det er også en meget stor aktivitet innen tilstøtende interesseområder.

Foreningen var blant de første i landet som satte i gang en organisert opplæring av førstegangsjegere, som fører fram til en godkjent og lovfestet jegereksamen. I tilknytning til foreningens hytte på Åli, er det bygd opp en godkjent leirduebane, som spesielt det siste året har fått en enestående nivå- og aktivitets -heving. Her drives det instruksjon, skytetrening og konkurranseskyting. I løpet av jubileumsåret har det vært avholdt flere stevner. Leirduegruppen har hatt flere godkjente stevner i trapskyting. Bl.a. det første stevnet i et nystartet Follo-mesterskap. Jaktutvalget har arrangert et jubileumsstevne i jaktfeltskyting som man trygt kan si falt i god jord hos deltakerne. Jakthundutvalget var delarrangør i Nordisk jaktprøve for drevere. Prøven ble meget vellykket, og antall premierte hunder var svært høy. Alle aktivitetene krever betydelig innsats av medlemmene. Dette blir organisert av de forskjellige fagutvalgene, som med full rett kan kalles ryggraden i foreningen. Aktivitetene har naturlig nok variert sterkt gjennom årene, da dette er avhengig av enkeltpersoner, gruppers interesser og innsatsvilje. Det betyr at fagutvalgene trenger ildsjeler som er villige til å satse tid og energi på disse arbeidsoppgavene. Spesielt i jubileumsåret 1987 har disse gruppene vist en enestående innsats og høyt aktivitetsnivå, Foreningen har også i jubileumsåret etablert et mere formelt og organisert samarbeid med Ski kommune. Dette samarbeidet håper jeg skal bringe «frukter» i årene som kommer. Alle fagutvalgenes og enkeltpersoners innsats settes det stor pris på, og jeg håper at vi også i årene fremover kan beholde det høye nivået i foreningen.

Kjell Harlem

HILSEN FRA ORDFØREREN

Ski Jeger- og Fiskerforening har nedlagt et enormt arbeide i fiske- og viltpleie i våre skoger her i Ski kommune. Foreningens medlemmer har med frivillig innsats gjort alt dette arbeidet, og inntektene er gått til foreningens drift og mange gjøremål for å gi fisk og vilt gode levekår.

Gjennom alle mine år som ordfører i Ski kommune har jeg opplevet foreningen med dens medlemmer som en meget god samarbeidspartner for å bevare en god fiske- og viltstamme i våre skoger. Jeg er imponert over det arbeidet som er utført og ønsker lykke til i det videre arbeidet. Gratulerer med 50-årsjubileumet.

Vennlig hilsen
Ingvill Raaum
Ordfører

50 ÅR MED SKI JEGER - OG FISKEFORENING

Det har vært meget vanskelig, for ikke å si nærmest umulig, å finne frem til sikre kilder om den spede starten og begynnelsen til Ski Jeger og Fiskerforening. Noen av grunnene til dette er at alle protokoller fra før og begynnelsen av siste krig ble ødelagt for at ikke de nazistiske myndighetene skulle få tak i protokoller og medlemslister slik at disse kunne nazifisere foreningen. Det skjedde da heller ikke og foreningen lå derfor helt nede under de fem krigsårene fra 1940- 45. Det meste av foreningens arkiv fra de første årene etter 1945 er også forsvunnet og har skapt et stort tomrom i foreningens historie. Etter samtaler med eldre medlemmer, som selv var med på stiftelsen av foreningen i 1937, vet vi at det første møtet ble holdt i Folkets Hus i Ski, sannsynligvis en gang på høsten. Jaktinteressen har alltid vært til stede og har gamle aner i kommunen. Imidlertid var jaktmuligheten for allmuen og den vanlige borger heller minimal. Det var da ganske naturlig at en del jegere tok et initiativ til å starte en lokal jeger og fiskerforening i Ski. Tanken bak det hele var sikkert mulighetene for at foreningen kunne få jakt- og fiskerettigheter i Ski kommuneskoger. Det vites ikke hvor stor oppslutning foreningen hadde i den første tiden, men sikkert er det at styret besto av Osvald Sperbund (formann), Lars Øhre (sekretær), Carl Nærum Christoffersen, Oskar Lunde og John Østreng

(styremedlemmer). Arne Østreng var også foreningens formann de første årene etter krigen. Styrene i årene før krigen hadde helt sikkert kontakt med Ski kommune om disposisjon av jakt- og fiske- rettighetene i kommuneskogene uten at det kom frem til noe resultat. Dette arbeidet ble tatt opp med full

Første elg felt av Ski Jeger og Fiskerforening. Fra venstre Olaf Pettersen, Jacob Andersen, Birger Berget, Erling Fjellstad, Josef Stallerdud, Strand, Westlied og Trygve Andersen. Kjell Pettersen, Alf Pettersen og baker Gretland var ikke tilstede da bildet ble tatt.

styrke igjen etter freden. Selv om den første kontrakten mellom Ski kommune og foreningen først ble tinglyst i 1948, er det tydelig at medlemmene har fått anledning til å drive jakt og fiske i kommuneskogene før den tid. Foreningens første elgjakt skjedde i 1947, og den første elgen ble felt i regi av foreningen - en elgku. Elgen ble felt på Fjellfugleleiken av Erling Fjellstad. I henhold til de notater som er gjort fra denne tid ble den første elgen i foreningens historie skutt ved «Steinen» på Fjellfugleleiken - en meget benyttet elgpost også i de senere årene i Krokholmarka. En av «medspillerne» bak den første kontrakten med kommunen var uten tvil stortingsmann og daværende ordfører i Ski kommune, Hartvig Svendsen. Han var selv en ivrig harejeger og aktivt medlem av foreningen. Han fremmet forslag til en kontrakt som muligens var uten side-stykke i landsmålestokk, og som foreningen aksepterte. Foreningen fikk alle jakt- og fiskerettigheter i kommuneskogene, som den gang var på vel 30.000 mål, gratis, og disse rettighetene ble tinglyst for 10 år. Kontrakten ble underskrevet 3 juni 1946 av Hartvig Svendsen og Arne Østreng, henholdsvis ordfører i Ski kommune og formann for foreningen. I denne første kontrakten var det bl.a. tatt med at foreningen, for å fremme viltbestanden, skulle oppføre en «dyrefarm» på nærmere omforenet tomt på ca. 3 mål. På grunn av smittsom sykdom blant harene kunne ikke denne farmen foreløpig etableres.

«Dyr som er skadelig for skogen må ikke holdes i dyrefarm», ble det sagt. Noen slik «dyrefarm» på egen kommunal tomt ble aldri bygget, men foreningen drev i flere år en egen harefarm på Arnestad ved Fosstjernet. Flere harer ble utsatt i skogen fra denne farmen. Etter en tid opphørte harefarmen, men foreningen

Instruktører og elever til jegerprøven under den praktiske jegerprøveøvelsen på Åli mai 1987

fortsatte å sette ut harer innkjøpt fra andre harefarmere. Det ble også en tid foretatt utsetting av fasaner uten at dette syntes å resulterte i noen egen stamme i kommuneskogene. I kontrakten var det også et eget avsnitt om hytta. «For at Ski Jeger og Fiskerforenings medlemmer skal få full nytte av jakt- og fiskeretten må foreningen ha en hytte hvor medlemmene eventuelt kan overnatte. Ski JFF gis derfor rett til å sette opp en hytte på en av eiendomskomiteens utpekte tomt i Vevelstad-skogen. Tomten utgjør 3 mål og er beliggende ved Bukkestien. Tomten stilles til foreningens disposisjon når kontrakten er undertegnet av begge parter og disponeres så lenge foreningen har jakt og fiskeretten». I en tilføyelse i kontrakten datert 3 juli 1948 fremgår det at planene om en hytte ved Bukkestitjern er falt bort og foreningen i stedet er tildelt en 7 mål stor tomt ved Åli i Korkholmarka. Etter et vedtak i kommunestyret fikk foreningen rett til å sette opp en hytte på tomten, og benytte de hus som alt står på eiendommen samt bruke tomten til harefarm. Etter en enorm dugnadsinnsats fra medlemmenes side ble det reist en foreningshytte (se egen omtale om hytta), og det gamle beboelseshuset og uthuset på Åli ble revet.

Foreningen var fra starten av tilsluttet Arbeidernes Jeger- og Fiskerforbund, men ble i 1960, da sammenslutningen til ett jeger og fiskerforbund i Norge skjedde, tilsluttet Norges Jeger og Fiskerforbund.

Foreningen har siden starten hatt som formålsparagraf i sine lover; å fremme jakt-, fiske- og friluftsinnteressene i bygda samt drive jaktpleie og fiskekultur. Medlemskap med rett til å løse jaktkort har i alle år kun vært forbeholdt kommunens egne innbyggere. Straks kontrakten med Ski kommune ble opprettet vokste både aktivitetene og antall medlemmer i foreningen. Det ble opprettet flere underutvalg eller fagutvalg. Først og fremst et jaktutvalg, og deretter fulgte et eget fiske- og hytteutvalg. I 1962 ble det opprettet et eget hundeutvalg som senere ble jakthundutvalget. Det ble opparbeidet en egen leirduebane på Åli og foreningen fikk sitt eget leirdueutvalg. En egen ungdomsgruppe ble også med årene opprettet og i 1986 fikk foreningen en egen naturverngruppe. Foreningen hadde også i mange år en egen damegruppe som nedla et stort arbeid i foreningen. Damegruppa arrangerte kakelotterier, bingofester og hadde ofte ansvaret for serveringen på Åli under vintersesongen for skiturister. De assisterte også ved samtlige av foreningens øvrige arrangementer. Gruppa ble etter hvert en økonomisk grunnsten i foreningen og dette ga årlig store tilskudd til driften.

Fra en av soppkontrollene som damegruppa årlig arrangerte på Åli

Fiskeutvalget har også i alle år vært en av hjørnesteinene i foreningen og har gjennom alle år vært en av de mest aktive gruppene. (Det vises for øvrig til gruppas egen beretning lenger bak i denne beretning). Jaktutvalget har i alle år hatt ansvaret for viltstellet og jakten i kommuneskogene. De har videre stått for organisering og salg av jaktkort, fordelt fellingstillatelser på rådyr, elgjakt og rovviltkort. Utvalget har også i alle år stått for arrangementet av den populære familieskytingen på Åli og klubbmesterskap i jaktskyting. De har også stått for arrangement av fylkesmesterskap i jaktsti og sist, men ikke minst, jaktfeltskytingsstevner.

Jaktutvalget hadde også i sin tid ansvaret for foreningens tidligere omtalte harefarm, utsetting av harer og fasaner. De har i alle år drevet med jaktoppsyn

Uovertruffen i

JAKT – FISKE – VANDREUTSTYR

Sport guide

Gir 10 % til alle våre medlemmer

Skippergt. 33
Oslo 1
Telefon: 02 - 42 86 39

Barkebilleaksjonen. Kjell Pettersen, Jacob Andersen og Arild Andersen setter ut feller

og spilljaktvakt, utsetting av saltsteiner, vinterforing av rådyr, foretatt elge- og fugletelling. Det siste tiltaket startet i 1985 og er et prosjekt i samarbeid med Direktoratet for viltforskning. Det bør vel også nevnes at jaktutvalget stilte mannskaper til rådighet under Ski kommuneskogers store barkbilleaksjon. Både til oppsetting, ettersyn og kontroll av fellene var Ski JFF's medlemmer aktivt med. Denne aksjon kunne neppe Ski kommuneskoger ha gjennomført så vellykket uten den store interesse som foreningens medlemmer viste. Hytteutvalget har i alle år hatt ansvaret for drift og vedlikehold av Ålihytta, og i de senere år av den «nye» hytta ved Tretjern. Utvalgsmedlemmene har nedlagt et enormt arbeide ofte med mer eller mindre dugnadsoppslutning fra medlemmenes side. De to hyttene er i dag populære samlingssteder for våre medlemmer. Ungdomsutvalget har i alle år siden det ble opprettet deltatt i samtlige aktiviteter i de øvrige utvalg. Imidlertid har de selv stått for en rekke arrangementer, turer, medlemsmøter, dugnad og kurs. Gruppen har hatt en meget omflakkende tilværelse når det gjelder lokaler. Håpet de senere år har vært at de kunne få sine egne lokaler hvor de kan drive sine aktiviteter og faste møter. Dette burde vært mulig nå i jubileumsåret. Leirdueutvalget er etter hvert blitt et av foreningens mest aktive utvalg. Utvalget har bygget ut banen på Åli til et hypermoderne anlegg og arrangerer treningsdager/kvelder flere ganger i uken hele året. Utvalget arrangerer hvert år en rekke stevner samt klubbmesterskap og fylkesmesterskap.

Utvalget sto i jubileumsåret for arrangement av historiens første Follo-mesterskap i leirdue, et mesterskap som vil bli en årlig foreteelse. Mesterskapet skal i tur og orden arrangeres på omgang blant samtlige klubber i Follo. Jakthundutvalget har i alle år stått som arrangør av den populære Østmarksprøven. Dette er en prøve som er blitt en av de mest populære for harehundjegere på Østlandet. Utvalget har i alle år brukt Vangen skistue som samlingspunkt for disse prøvene.

I jubileumsåret fikk utvalget ansvaret for arrangement av Nordisk landskamp for drevere, et arrangement som ble en dundrende suksess. Naturvernutvalget er det nyeste tilskuddet av foreningens arbeidsutvalg. Det har satt i gang arbeide med å kartlegge forurensningene i våre vassdrag, og har sammen med fiske- og ungdomsgruppa allerede nedlagt et stort arbeide på dette feltet. Utvalget har også arrangert en rekke allmannamøter om emnet, og har drevet aktivt opplysningsvirksomhet både ovenfor kommunens politiske myndigheter og publikum.

Ski Jeger og Fiskerforening var den første forening i Follo som tok opp arbeidet med den nye jegerprøven. I alt 12 av foreningens medlemmer har gjennom forbundets kurser utdannet seg til instruktører allerede året før jegerprøven ble obligatorisk. Foreningen var derfor meget godt forberedt da det første kurset ble igangsatt for førstegangsjegere med 20 elever. De senere kursene har hatt en stadig økende oppslutning. Den teoretiske delen av prøven har vært lagt til Vevelstad ungdomsskole og den praktiske prøve avlegges på vår bane på Åli. Foreningen har gjennom alle år hatt et utmerket samarbeide med naboklubber, grunneierlag, Ski viltneemnd, Ski kommuneskoger og de kommunale myndigheter. Ved inngåelse av den siste kontrakten med Ski kommune i jubileumsåret ble det også etablert en mere fast kontakt med kommunen, nemlig ved skogsbestyreren. Det må også nevnes at foreningens medlemmer gjennom alle år har deltatt aktivt som medlemmer i den kommunale innlandsfiskeneemnd, Ski viltneemnd, fylkeslagets styre og utvalg samt vært representert på samtlige av forbundets landsmøter. En av klubbens mangeårige medlemmer, Jacob Andersen, er for sin mangeårige innsats blitt hedret med Norges Jeger og Fiskerforbunds fortjenestemedalje. Som det fremgår av forannevnte, har Ski JFF i alle år vært en aktiv forening med mange aktiviteter og tilbud til innbyggerne i Ski kommune. En forening som fortjener å bli minnet i jubileumsåret.

ÅLIHYTTA

Første gangen det er nevnt noe om en hytte i foreningens protokoll er fra et medlemsmøte den 7. september 1946. Det var i Arne Østrengs formannstid og i referatet står det kort og godt at: «Foreningens hytte skal ligge ved Bukkestien». Samtidig fremmet Arne Østreng et forslag om å søke om byggetillatelse, så planen om en hytte må ha vært av en noe eldre dato.

Ålihytta i vinterskrud

På neste medlemsmøte den 22. november samme året ble det diskutert om ikke heller hytta burde plasseres ved Rolandsjøen, da mange mente at Bukkestien lå for nære tettbebyggelsen. Det ble skaffet tegninger til hytte og innbudt til anbud for å reise den, og maset for å få innvilget byggetillatelse ble påbegynt. I januar 1948 skriver Ski kommuneskoger til foreningen og fraråder å bygge hytten ved Rolandsjøen og foreslår i stedet Åli. Noe vi i dag kan være meget takknemlige for. Fra da av begynte det å skje saker og ting. Ski kommunestyre fattet en enstemmig beslutning om å overlate Åli med 7 mål tomt til forening- en, men kunne på grunn av de vanskelige boligforholdene i bygda, ikke straks frigi rommene i den gamle hytta. Så begynte rundgangen for å skaffe penger. Foreningen satte seg som mål å få et lån på kr 10.000, -, noe

SOPHUS CLAUSEN

DRONNINGENSGT. 40, OSLO 1, TLF.: 20 70 30

Ski Jeger - og fiskeforening benytter

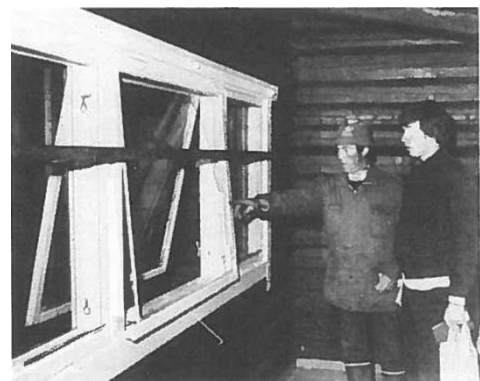

A/S FOLLO VÅPEN OG FISKE
SPESIALFORRETNING I JAKT OG FISKEUTSTYR

Nordbyveien 43, 1400 Ski. — Tlf.: 02/87 55 11

som viste seg å bli svært vanskelig. Det ble søkt om kommunal garanti for et lån i Kråkstad og Ski Sparebank, men søknaden ble avslått. Søknaden om et lån i Arbeidernes landsbank ble også avslått, men i 1952 begynte det å lysne. Foreningen hadde kommet i kontakt med to personer fra Nordstrand, herrene H. C. Knutsen og Langseth som var villige til å yte lån mot pant i tømmeret og hytta. Av en eller annen grunn gikk også dette over styr, men så i mai 1953 gikk det i orden med et lån i Kråkstad og Ski Sparebank etter at Knut Olsen, Jacob Andersen, Arne Karlsrud, Arne Hoff, Arne Østreng og Johan Torvet stilte seg som kausjonister. Selv om ikke alle økonomiske bekymringer dermed var overførte foreningens styrer en så forsiktig og økonomisk linje at lånet ganske raskt begynte å minke, og i 1959 i september ble det resterende lånet på kr 2350,- i sin helhet innløst. Men det var ikke bare fire vegger som skulle opp. Det måtte inventar og utstyr til. Veggene skulle paneles, kjøkken og soverom utstyres og alt kostet penger. En søknad til forbundet om økonomisk støtte ble avslått. Derimot fikk foreningen et tilskudd fra Statens Feriefond med kr 2500,-, og i 1959 bevilget Ski kommune kr 2000,- til det resterende arbeide. Under hele denne perioden arbeidet styret og medlemmene utrettelig for å reise hytta. Materialer ble innkjøpt etter hvert og med mye slit og strev fraktet opp til Åli. Og at det gikk hardt for seg forteller en nøktern beretning fra et styremøte i 1953 hvor det ble bevilget kr 200,- for å reparere hjulgangen til en kjerre, lånt hos Edvardsen, som var blitt kjørt i stykker under transport av byggeblokker fra Krokhol til Åli. I september 1951 finner vi en styrebeslutning om å tekke «tømmeret til Dahl-Jensen», så alt tyder på at kommuneskogene har skjenket foreningen tømmeret til hytta. I 1956 var faktisk hytta så ferdig at den kunne benyttes, og etter hvert ble det skaffet utstyr. Peisen ble bygget i 1958 og året etter begynte diskusjonen om den gamle hytta skulle rives eller repareres. Riverne vant avstemningen og det er ikke tvil om at Åli-hytta er kommet langt bedre til sin rett etter at den gamle ble borte. Når vi i dag ser dette imponerende resultatet, denne flotte sportshytta, vakker og solid, rikelig utstyrt med inventar og dekketøy er det ikke til å unngå at man blir imponert over den innsats denne forholdsvis beskjedne forening, dens tidligere styrer og medlemmer har utrettet. Til tross for motgang og slit har de aldri tapt motet, men bøyd nakken til nytt tak, og mellom linjene i den beskjedne protokollen kan en tydelig lese om en innsats som man neppe kan finne maken til. Dette

Åli hytta har gjennom årene heller ikke unngått å ha fått besøk av ubudne gjester som en rekke ganger har utført hærverk. Her er det lensmannsbetjent Einar Schei fra Ski lensmannskontor og leirduegruppas Harry Edvardsen som beskuer resultatet av et slikt besøk

herlige utfartsstedet er rett og slett blitt reist ved medlemmenes dugnadsinnsats. Alt fra den første stenen i grunnmuren til den siste rullen takpapp er løftet, bært, slitt og slept frem. Stokk for stokk, bord for bord er hytta blitt reist. Gjennom årene er det svært mange av foreningens medlemmer som har nedlagt et betydningsfullt arbeide på hytta, men det var ikke til å unngå at det etter hvert skilte seg ut et engere antall som i vesentlig grad bar byrdene. Men Ålihytta ville aldri ha sett dagens lys til tross for medlemmenes store innsats uten den velvilje og støtte foreningen gjennom alle år har mottatt fra Ski kommune, i første rekke ved Ski kommuneskoger som anbefalte den herlige tomten og som skjenket alt tømmeret, Ski kommunestyre som enstemmig ga oss tomten og senere fulgte opp med bevilgninger til arbeidet. Ski Jeger- og Fiskerforening kan være stolte av Ålihytta, skrev Østlandets Blad etter innvielsesfesten på hytta lørdag 28. mai 1960, og berømmet medlemmenes store innsats. Hytta har riktignok stått praktisk talt ferdig lenge, men en har med vilje ventet til å innvie den til den gamle hytta var revet og plassen for øvrig ryddiggjort. Vakkert ligger den til ved Ålielven mellom Brusaga og Krokhol i Ski kommuneskoger, og i kveldssolen lørdag ønsket den sine gjester velkommen i ekstra puss både ute og inne. I den store peisestuen var det dekket til 40 rundt bordene.

Foreningens formann Hermann Sæther ønsket velkommen til gjestene. Det var viseordfører Haakon Dahl fra Ski kommune, skogbestyrer Halldor Hildre fra Ski kommuneskoger, banksjef Knut Christophersen fra Ski Friluftsråd, gårdbruker Arne Fjeld, formann i Ski Viltstellforening og forpakter Bernhard Edvardsen på Krokhol. Formannen berørte i sin tale hyttas historikk, og berømmet de som i sin tid gikk i spissen for å få reist en foreningshytte.

Han kom også spesielt inn på den store dugnadsinnsatsen som var nedlagt av medlemmene. Kommunens representant, Haakon Dahl, gratulerte foreningen og sa at selv om kommunen hadde ydet tomt og penger, var det nok den personlige innsatsen som var størst. Skogbestyrer Haldor Hildre takket for godt naboskap og ønsket fortsatt godt samarbeide i årene fremover. Arne Fjeld hilste fra Ski Viltstellforening og overrakte en gave til hytta.

Leirduebanen på Åli ble åpnet 18. mai 1965. Her er leirduegruppas medlemmer i 1987 i ferd med siste gjennomgang før starten av historiens første Follomesterskap

Til slutt takket banksjef Knut Christophersen for maten. Bordets toastmaster var Erling Aalvik. Etter bordets gleder var det dans og hygge til Toralf Svendsens lystige trekkspill.

50 ÅR MED FISKEKULTIVERING

I 1937 ble Ski Jeger- og Fiskerforening startet, og i år kan foreningen feire sitt 50 års jubileum. Gjennom disse åra er det lagt ned et enormt arbeide med å tilrettelegge fiskemulighetene i Østmarka. I starten opprettet foreningen flere utvalg, deriblant et fiskeutvalg. I 1950 ble foreningen innmeldt i OFA (Oslomarkas Fiskeadministrasjon), og utvalget ble da samtidig et av mange arbeidslag i OFA. Arbeidslaget /fiskeutvalget ble tildelt et arbeidsområde i Østmarka som bestod av 13 vann (i dag er dette redusert til 6). Fra samme år begynte utvalget å sette ut settefisk av ørret. Da gutta skulle sette ut fisken tok dette 3 dager. Både kona og ungene var med, for det var flere tusen settefisk som skulle ut. Fra 1950 -1968 ble det satt ut ca. 4-5000 stk. hvert år, og i begynnelsen måtte de bruke blikkspann for å få med seg fisken. Hvert spann tok ca. 250 stk. Fra 1968 til begynnelsen av 80-åra ble det satt ut 8000 stk. hvert år, og gjennom alle disse åra har utvalget satt ut mer enn 200.000 settefisk. For å frakte fisken i dag bruker vi tette plastposer fylt med vann og rent oksygen med ca. 50 - 75 stk. i hver pose. Nå setter vi ut ca. 3-400 stk. i året.

Settefisken er foret opp i settefiskanlegg fra ½ - 1½ år. Jo større settefisken er, jo større sjanse har fisken til å overleve når den settes ut. Fisken får vi gratis fra OFA som rår over eget settefiskanlegg i Sørkedalen. I tillegg kjøper foreningen hvert år fisk fra Drammen for egen regning. I de vann hvor det forekommer store mengder abbor (tusenbrødre), driver vi rusefiske i gytetida. Dette for å få ned bestanden slik at abboren blir større og mer variert i størrelsen. Samtidig får også settefisken en sjanse til å vokse seg større.

En annen jobb som gjøres er rydding av vegetasjon rundt vannene så det blir lettere å komme fram. Uti vannene ligger det store mengder kvister og stokker. Dette har vi begynt opprensning av i høst, og vi bruker hjemmelagde dregger med et langt solid tau. Her har vi arbeid i flere år framover.

At enkelte av oss er noen griser har vi lenge erfart. De utallige bæreposene med søppel som vi samler sammen hvert år beviser dette. Utvalget selger OFAs fiskekort og informasjonskart.

Samtidig driver vi fiske- og krepseoppsyn. Spesielt viktig er krepseoppsynet blitt, etter at det i sommer ble registrert

krepsepest her på Østlandet. Krepseren ble jo som kjent fredet pga. pesten.

Vi prøver også å informere via plakater og avisinnlegg. Det dreier seg bl.a. om hvor fiskekortene selges. Hensikten er å få folk ut i marka. En annen ide vi fikk var å sette ut en stor fisk. Dette gjorde vi i vår, og vi merket fisken med navnet «Ingvill». Ved utsettingen fikk vi med oss ordføreren og ØB lagde en reportasje om dette i avisa. Tiltaket ble meget vellykket, og vi har vurdert å gjenta dette hvert år. I området vårt ligger det også 2 bekker,

Ordfører Ingvill Raaum var med og satte ut ørreten "Ingvill" sommeren 1987. Her med fiskegruppas Kjell Larsen og Arne Havnås som tilskuere.

Skjelbreiabekken og Svartorbekken. Disse har i alle år hatt (og har) en naturlig reproduksjon av ørret, og dette er viktig å ivareta. Vi har bl.a. begynt arbeide med å lage flere kulper hvor fisken kan gyte. Siden 1985 har vi målt surhetsgraden. Foreløpig greier fisken seg, men i utsatte perioder som f.eks. vårflommen kan det forekomme fiskedød. I tillegg tåler rogn og yngel mindre enn voksen fisk. Derfor søkte vi i fjor om tilskudd til kalking av Skjelbreiabekken, men fikk avslag. Vi søker igjen i år. Av vannene er Abbortjern surest med PH 4,5 - 5,0. Tilslag av ørret i dette vannet er heller dårlig, så vi satte i fjor ut 30 bekkerøye (15 - 20 cm) da denne tåler surere vann enn ørreten.

Et merkelig fenomen er at ørreten i flere vann i Oslomarka er «borte», eller sjeldnere å få. Hva som er årsaken er det ingen som vet, da det skjer i vann med både høy og lav PH.

I 1986 danna foreningen et naturvernutvalg med Arne Havnås som formann. Undertegnede er også medlem av dette, og vi har fra starten av konsentrert oss om forurensinga av Langenvassdraget, med kyndig hjelp fra NIVA. Samtidig har utvalget innledet samarbeid med Ski Natur og Ungdom. I tillegg til omfattende vannprøver, fra Bindingsvann/Rolandsjøen øverst til Mjær nederst, har vi hatt møte med politikere og andre fra Oslo, Enebakk og Ski kommune. Her la vi fram resultatene av prøvene som viste at Siggerud kloakkverk har størst betydning i forurensinga. Vi ønsker nå å påvirke Ski kommune til å føre kloakken fra Siggerud til Nordre Follo kloakkverk SNAREST. Et nytt møte med politikerne er rett rundt hjørnet, og samtidig med situasjonen i Langvassdraget vil vi ta opp emnet om markagrensa. Her kommer også andre interesserte til å delta. Dette er et sammendrag av noen av virksomhetene i Ski JFF. Hverken fiskeutvalget eller naturvernutvalget kommer til å mangle engasjement i fremtiden, så de neste 50 åra blir sikkert like aktive. La oss håpe at vi også for ettertiden kan

nyte naturen, selv om det er økende forurensing med langtidsvirkende ødeleggelser. Vi vil stå på og gjøre vårt, så får vi håpe at de folkevalgte gjør sitt. Jeg avslutter med å gratulere foreningen med 50 års jubileet, og lykke til med de neste 50.

Kjell Larsen
Fiskeutvalget i Ski JFF

PLAN FOR UTSETT AV 5300 ØRRET I BØRTERVANN, FORFOTEN, BUKKETJERN OG TO SVARTTJERN SØNDAG 6. SEPTEMBER 1970.

Fisken blir hentet ved Sørkedalsanlegget med bil og tre mann. Fisken fordeles i 18 plastposer a 15 liter. Det fylles i 8 liter vann, en liten ispose og ca. 300 ørret i hver plastpose. Posen innblåses med overtrykk, rent surstoff før man binder stramt igjen. Plastposene må ligge under transporten, ellers blir det for liten vannoverflate for fisken. Bilen møter ved settefiskanlegget kl. 0900. Fylling og innlasting antas å ta ca. 1 time, kjøring til Børtervann ca. 5 kvarter og ankomst der ca. kl. 1115. 4 båter med påhengsmotorer og 20 mann møter ved hytta ved Børtervann kl. 0900. 16 mann

transporteres straks til sine utsettingssteder som er avmerket på kartet. Båtene returnerer for å ta imot plastposene med fisk. De som venter på utsettingsstedene må, når fisken kommer, sette den i den retning som for hver enkelt er angitt på kartet.

Selve utsettingen foregår på følgende måte: Surringen på plastposen skjæres (ta med kniv) eller knytes opp uten å

skade platen. For å unngå temperatursjokk på fisken, senkes posen ned i vannet. La det komme inn litt og litt Børtervann i posen så temperaturen i løpet av et par-tre minutter blir utjevnet. Slipp så ut 2 eller 3 fisk, ikke flere på ett sted. Utsetting stedet må være grunt og by på naturlige skjulesteder for fisken. Gå noen meter videre før neste 2 til 3 fisk settes ut. En pose krever fra 1,5 til 2 timer for riktig utsetting. Hvis man er ferdig før, er det gjort dårlig arbeide og settet er antakelig spolert. Utsatt fisk må ikke få anledning til å gå i stim. Det gir mindre næring for den enkelte fisk og svekker aktsomheten mot abborangrep. Det står opp til den enkelte om settet skal bli vellykket! Posene skal returneres hvis de er hele, ødelagte poser returneres ikke. Båtfører må rydde plass for

Det kunne være stor oppslutning om utsetting av fisk som her ved Børtervann en gang i 60-årene

parkering og alle oppsynsmenn skal ta med skilt, legitimasjon og fiskekort. Harald Stuene skal lede utsettingen ved Børtervannet. Fisken er verdsatt til ca. kr 2.800,-. Deltakerne fra Ski bes møte med bil hos H. Sæther kl. 0815.

For fiskeutvalget
H Stuene A Bergan K Hansen

DELTAGERLISTE:

Arne Andersen
Arne Bergan - tar med påhengsmotor og bensin
Pål Bergan
Jens Aage Bergseng
Carlo Bråthen - tar med påhengsmotor og bensin
Reidar Grønslet
Per Hagaas
Odd Hultgren - tar med påhengsmotor og bensin
Ronald Jensen - tar med påhengsmotor og bensin og båt
Terje Johansen
Stene Jørgensen
Ulf Kaspersen 3 mann + båt
Kjell Klausen
Kjell Marthinsen
Harry Nilsen
Kåre Nilsen båt
Tor Pedersen 5 mann pluss motor og båt
Leif Sjøholm
Harald Stuene

Frank Svarthol, Hermann Sæther, Tron Sæther, Jan Vangen, Bjørg Vogt, Jan Vogt, Kjell Vogt (m/båt) og Erling Aalvik.

Rekker tiden til blir det arrangert en liten spørrefiskesti.

Fremmøte må skje uansett vær. VEL MØTT!

ELGJAKTA 1954

En av Ski Jeger og Fiskerforenings nestorer, og nyutnevnt æresmedlem, Kjell Pettersen har, etter hukommelsen, laget denne rapporten fra elgjakta 1954. Laget bestod av følgende åtte jegere:

Jacob Andersen, formann, Johs Berget, Kristian Tangen, Erling Fjellstad, Martin Holm, Alf Pettersen, Rolf Klemetsen og Kjell Pettersen.

Lagets hunder var Bamse, tilhørende jegerforeningen og Pelle som var eid av Olaf, Alf og Kjell Pettersen.

Det første skuddet falt allerede første dagen klokken 09.30. Det var Erling Fjellstad som sto på post i Trolldalen ved Stormyr, som fikk elg mot seg og løsnet skudd. Det var en elgfamilie på tre, ku, okse og kalv som kom mot posten. Erling fikk litt problemer, for like før elgene kom hadde han fått besøk av en harejeger. Disse ble stående å prate og beundret den nye rifla til Erling. Og mens harejegerne sto med elgrifla i hendene kom elgfamilien mot posten. Nå hadde Erling vært på elgjakt før. Han grep raskt til seg rifla, hevd den opp, og fikk løsnet et skudd mot oksen. Elgoksen bare går videre og Erling var fortvilet. - Et skikkelig «dritt-skudd», sa han selv. Elgen fortsatte over «delet» til Oslo kommune, til Syverud skog, over den gamle og ofte benyttede elgposten i Siggerudalen.

Nødvendige myndigheter ble varslet og jakten fortsatte, med hunden Pelle som sporhund, ført av Alf Pettersen. Laget hadde imens ompostert og postert på Ski kommunes side av Enebakkveien. Elgoksen hadde nok vært jaktet på tidligere, for den gikk rundt med hunden og hundefører i Syverud skog til den gjorde vendereis og for tilbake til Siggerud igjen. Elgen hadde svømt over Sagdammen og tilbake. Postene ble innkalt igjen og bikkjefører Alf Pettersen kunne opplyse at elgoksen var hardt skadd og at laget burde ta det med ro. Dette ble gjort og tiden benyttet til bål og kaffepause, mens ny postering ble diskutert. Hundekara gikk på igjen og etter en ny ompostering kom elgoksen frem til Paddetjernsmyra og ble felt av Erling Fjellstad og Kristian Tangen. Da var klokken blitt 16.00 om ettermiddagen.

Under den siste omposteringen kom en journalist og en fotograf fra Morgenposten til stede for å lage en reportasje, og de fulgte med resten av jakten. Etter at elgen var felt ble den transportert til Norlørke, ble flådd og hengt opp. Der elgen ble felt var det den gang bare en skogsvei der 24 Vevelstadveien går i dag. Morgenposten brakte dagen etter en lengere reportasje om denne elgjakten og et bilde med elglaget ved fallet. Vi har tillatt oss å gjengi noe av det som da ble skrevet:

Tre skudd med korte mellomrom, og en rugg av en elgokse på bortimot 300 kilo stuper i bakken. Det skjedde sikkert en rekke slike elgfall i går, men det severdige med «vår elg» var at den falt bare 25 minutters bilvei fra Oslo sentrum, nærmere bestemt i Siggerudskogen i Ski. «En lur rev» Det første streifskuddet falt ved et sted som heter Stormyr, og nå posterte seks av karene seg langs etter Enebakkveien hvor de av erfaring vet at «elgdraget» går, mens

to av de sprekeste, Johs Berget og Alf Pettersen, gikk «draget» med hundene Bamse og Pelle. Etter to timer kom imidlertid en drosjebil susende - det var en «kurer» fra «Draget» - elgen hadde lurt dem alle. Da den ble skadeskutt kom den, som elgokser pleier å gjøre, en 10-15 meter bak kua og kalven. Men straks skuddet falt skilte den lag. I stedet for å ta over i de traktene hvor postene var plassert, gikk den en avledende ring for å bli kvitt bikkjene og kara som fulgte sporet.

Jegerne likevel lurere

Selv om dette var en av de riktig lure elgoksene, så ble jegerne likevel dens overmann til slutt. En av elgens veiledende manøver bestod i å svømme over ett og samme tjern flere ganger for å «legge» nye spor. Men når den tok over Siggerudveien hadde den intet tjern å villedde i mer. Og her kjente jegerne terrenget som sin egen bukselomme. De visste at elgen - til tross for sin snedighet - måtte komme uti et eller annet søkk, for å ta seg over en skogsbilvei vel å merke etter at hundene igjen hadde tatt sporet - og deres antagelser slo ikke feil. Halvannen time etter at «Draget» startet igjen, dukket den opp mellom posten til Erling Fjellstad og Kristian Tangen. Det smalt fra Fjellstad og så fra Tangen, og så nok en gang fra Fjellstad. Da var dens dager talte. Øyeblikket etter satte Fjellstad hornet til munnen. Etter noen minutter var «Draget» med elleville Bamse og Pelle på plass, og i løpet av et kvarter kunne hele laget iaktta det stolte synet på bakken. Elgoksen veide, etter karenes utsagn, borti mot 300 kg. Den var vel tre år og hadde sannsynligvis holdt til i traktene siden den var født.

Mye elg

Dette var ikke for tidlig, sa Alf Pettersen og Johs Berget som sammen med hundene hadde tatt seg gjennom skogen i et tempo som selv de beste orienteringsløperne kunne være bekjent av. Svetten haglet, dampen sto av dem og de hadde nok med å holde hundene borte fra det varme dyret. - Jeg var sikker på at vi skulle klare den i dag, si- er Alf Pettersen. Om vi kommer til å felle det andre dyret vi har lov til, får bli et «voterings spørsmål». Men det er elg nok her. Bestanden er god, og vi har hatt kontakt med to familier siden vi begynte.

Kuene spares

Fjellstad som er gammel dreven elgjeger, forteller at laget hadde sin egen «overenskomst» om å spare elgku. Er interessert i å holde bestanden oppe. Når et dyr blir skadet har laget lov til å fortsette jakten i annen manns terreng og det ble gjort etter at det første skuddet falt, da elgen trakk over i Oslo kommuneskoger. Nå viste det seg imidlertid at dette var forgjeves, idet oxen

søkte mot gammelt terreng igjen etter å ha foretatt en villedende manøver. Det var sikkert dens mening å treffe kua og kalven igjen for senere å forsvinne over de fjerne blåner.

Kameratlaget

Jaktlaget i Ski kommuneskoger er på åtte mann, alle fra Ski. De har sin hytte felles, de har hund felles, og ny hytte står nesten klar. For disse er jakten ingen forretning, utelukkende hobby. Det vises best ved at de ikke skyter kuer. Ferien blir hvert år gjemt til høsten og så samles de igjen i skogen. At de etter fallet i går øyeblikkelig sendte en mann til Oslo i et visst ærend, er ikke å fortænke dem i. Det er grunn til å tro at de ble å finne på

hytta den kvelden og det ble servert noen gode jakthistorier der.

Jaktlaget med elgoksen som ble felt under jakten i 1954. Fra venstre: Kristian Tangen, Alf Pettersen, stående bak Jacob Andersen, på huk Erling Fjellstad og Johs Berget. Martin Holm og Rolf Klemetsen er ikke med på bildet.

SCHOU
Schous Væsse-maker- & Sportsforretning, J. Anthonisen AS

Prinsensgt. 6, 0152 Oslo 1.
Tlf.: (02) 42 35 30 - 42 29 19

**SKI JEGER - OG FISKEFORENING
KJØPER PREMIENE HOS**

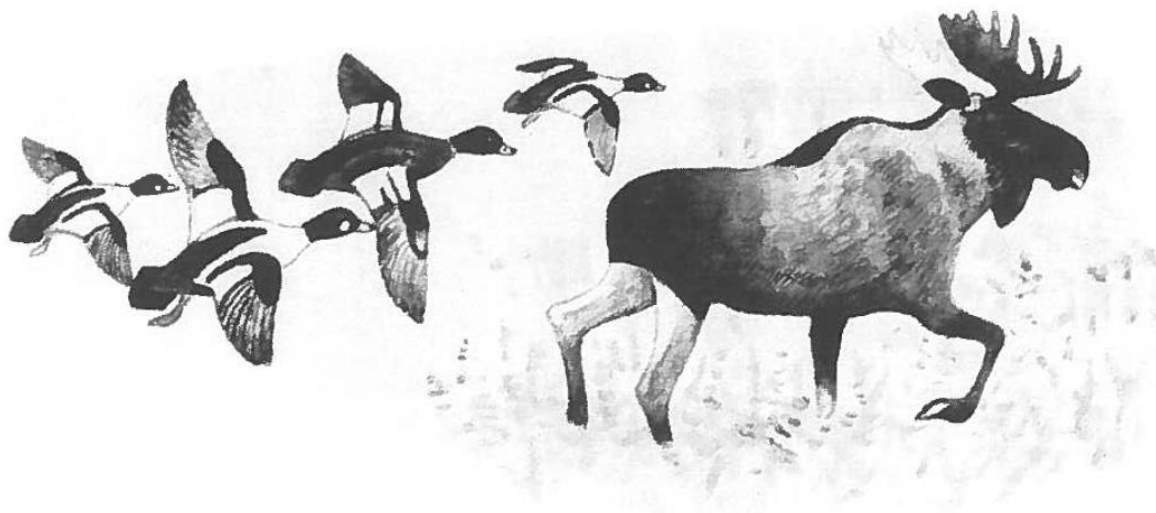
FOLLO PREMIESENTER
ALT I PREMIE • STARTNUMMER • GRAVERING
EMALJERTE - SILKETRYKK - VINYL - BRODERTE MERKER OG VIMPLER
ELVEVEIEN 33 • 1435 KRÅKSTAD • TLF. (02) 86 35 48

SKRIV — RING ETTER KATALOG

JAKT I SYVERUD SKOG

Så tidlig som i slutten av 60 - årene tok Ski Jeger og Fiskerforening, gjennom Norges Jeger og Fiskerforbund og Viltdirektoratet, opp forhandlinger med Oslo kommuneskoger i den hensikt å få leie jakt - og fiskerettighetene i Syverud skog. Alle forsøk på å komme til en ordning ble avvist av Oslo kommuneskoger inntil saken i 1985 ble fremmet for Oslo formannskap som vedtok et forslag om at jakt i Syverud skog skulle tillegges Ski JFF. Mange års arbeide ga endelig resultater.

Avtalen om jakten i Syverud skog ble endelig undertegnet i 1986. Jakten gjelder fellingstillatelse på en elg, fire rådyr og småviltjakt. For elgjakten betaler Ski JFF kr. 35,- pr kg pluss moms for felte dyr. Vekt pr dyr beregnes etter forskrifter om utleie av jakt på Statens grunn. Prisen på rådyr er satt til kr. 200,- pr dyr og småviltkortet betales med kr. 500,- pr kort. For å jakte i Syverud skog må også «vanlig» jaktkort for SKS i tillegg løses samt at det må betales et gebyr på kr. 25,- pr kort til Ski JFF. Elglaget i Syverud skog skal bestå av inntil seks erfarne jegere som Oslo kommuneskoger på forhånd skal godkjenne. I Syverud skog utstedes det 8 småviltkort, og alt lovlig småvilt kan det jakes på.

FORENINGENS FORMENN GJENNOM 50 ÅR

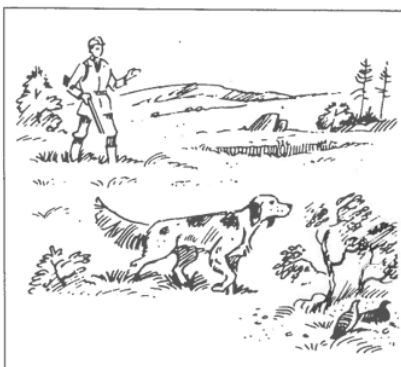
1937 - 1940	Osvald Sperbund
1945 - 1952	Arne Østreng
1952 - 1960	Jacob Andersen
1960 - 1964	Herman Sæther
1964 - 1966	Ivar Brynhildsen
1966 - 1972	Herman Sæther
1972 - 1974	Knut Pedersen
1974 - 1978	Sverre Tangen
1978 - 1980	Finn Johansen
1980 - 1982	Hans - Erik Hellerud
1982 - 1983	Knut Pedersen
1983 - 1985	Jaime Barosso
1985 - 1987	Frank Jørgensen
1987 -	Kjell Harlem

FORENINGENS STYRE I JUBILEUMSÅRET

Formann	Kjell Harlem
Nestformann	Arild Andersen
Sekretær	Kjell Øyjordet
Kasserer	John Brandshaug
Styremedlem	Arne Bergan
Varamedlem	Knut Lier

UTVALGSFORMENN

Jaktutvalget	Rolf Reberg
Fiskeutvalget	Kjell Larsen
Hytteutvalget	Erik Kjelstrup
Lerdueutvalget	Harry E Edvardsen
Ungdomsutvalget	Steve Reberg
Jakthundutvalget	Frank Hauger
Naturvernutvalget	Arne Havnås
Fest og arr. komite	Steinar Liabø
Studieleder	Per Støttum
Formann i jubileumskomiteen	Knut Lier

50 ÅR

INNBYDELSE

TIL

JUBILEUMSFEST SOM HOLDES PÅ LO-SKOLEN
SØRMARKA LØRDAG 21. NOVEMBER

PROGRAM

Kl. 18⁰⁰ - 19⁰⁰

Åpningsprogram og hilsningsstaler
i Festsalen - cocktail

Kl. 19³⁰ Middag

Meny

Consomme Jordinière

Cuissot de Elan

Legumes - Crème de Norwegienne

Bombe Dancieff

Café avec

Kl. 22⁰⁰, Dans til musikk av
"KAI OG BJØRN"

JUBILEUMSFESTEN

Ski Jeger og Fiskerforening markerte sitt 50 års jubileum lørdag 21. november 1987. Festen ble avholdt på LO-skolen på Sørmarka med nærmere 100 feststemte gjester og medlemmer. Jubilanten ble hedret med en rekke gaver, hilsener og festens høydepunkt var da foreningens formann, Kjell Harlem, under selve jubileumsmiddagen, utnevnte Knut Klemetsen og Kjell Pettersen til foreningens nye og velfortjente æresmedlemmer.

Jubileumsfeiringen ble innledet med en mottakelse hvor Steinar Liabø åpnet med å fremføre en meget velskrevet prolog. Formann i Ski Viltneimnd, Erik Aarmo, gratulerte med jubileet, overrakte blomster og en vakker krystallvase. Formann i Ski kommunes kulturstyre, Knut Ovesen, hilste fra Ski kommune og takket foreningen for dens mangeårige virke med fiske- og viltstell i kommuneskogene. Ovesen overrakte foreningen i gave kommunens flotte urne. Harald Tandberg som representerte Akershus Jeger og Fiskerforbund hilste fra NJFF og fylkesforbundet med gave og blomster, og sa bl.a. at Ski JFF gjennom alle år har vært en av fylkes mest aktive foreninger, ikke minst når det gjaldt

ungdomsarbeidet. Formann i Oppegård JFF, Ole Haug, takket for et godt naboskap og det samarbeid som har vært opp gjennom årene, ikke minst ved bl.a. utlån av leirduebanen. Fra en av våre nærmeste naboforeninger, og som Ski JFF har hatt et meget nært og godt samarbeid med, Enebakk JFF, mottok

Knut Klemetsen utnevnes som nytt æresmedlem av foreningen, og mottar diplom og blomster av formannen Kjell Harlem.

foreningen en blomsterhilsen. Hermann Sæther overrakte til slutt en fotomontasje fra foreningens første jaktfeltskytingsstevne. Dette var en hilsen og takk fra foreningens æresmedlemmer. Under selve jubileumsmiddagen som ble meget profesjonelt ledet av Tommy Sandsmark, og hvor elgstek var den selvfølgelige hovedretten, ønsket formannen i arrangementskomiteen, Knut Lier velkommen. Hermann Sæther fortalte fra foreningens noe dunkle fortid. Han kunne opplyse at foreningens arkiver

forsvant under krigen, men slo fast at den ble stiftet under et møte på Folkets Hus høsten 1937. Han refererte videre til daværende ordfører i Ski, Hartvig Svendsen, og ved god hjelp av han ble foreningens første kontrakt om jaktrettighetene i Ski kommuneskoger underskrevet.

En annen stor milepæl i foreningens historie var da hytta på Åli offisielt ble innviet i 1960. Hytte- planene så dagens lys allerede i 1946, men ble en realitet først i slutten av 50-årene etter en imponerende dugnadsinnsats fra medlemmenes side. Formann Kjell Harlem ga et resyme av foreningens nåværende og mangfoldige aktiviteter, ikke minst fiskegruppas store innsats gjennom alle år. Han sa bl.a. at aldri har aktivitetene i foreningen vært større enn i inneværende år og takket

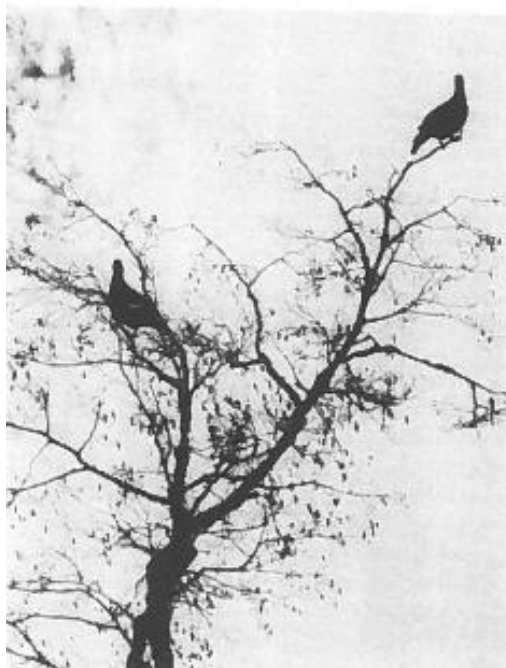
Kjell Pettersen utnevnes som æresmedlem og får her sitt diplom av formann Kjell Harlem under jubileumsmiddagen på Sørmarka

styremedlemmer og utvalg for innsatsen. Jubileumsfestens store høydepunkt, ble som tidligere nevnt, utnevningen av Knut Klemetsen og Kjell Pettersen til foreningens nye æresmedlemmer. Knut Klemetsen har vært medlem av foreningen helt i fra første året. Kjell Pettersen har etter krigen vært aktiv på de aller fleste områder i foreningen, både som aktiv jeger og fisker, medlem av styret og deltatt i nesten samtlige råd og

FORENINGENS ÆRESMEDLEMMER

Jacob Andersen
Arne Bergan
Knut Klemetsen
Rolf Klemetsen
Kjell Pettersen
Hermann Sæther
Guttorm Westgaard
Arne Hoff +
Isak Boger +

utvalg i foreningen. Peter Mikkelsen holdt damenes tale før Thorleif Engh avsluttet det festlige bordet med å takke for maten. Etter middag var det dans i festsalen og jakt- og fiskepraten rundt bordene gikk til langt ut i de små timer. I forbindelse med jubileumsfeiringen hadde arrangørene, d v s arrangementskomiteen, også laget en meget interessant utstilling. Ikke bare av jakt- og fisketrofeer, men et utvalg av gamle dokumenter, kontrakter og skriv, en rekke fotografier fra ulike aktiviteter, lagpokaler, jakt- og fiskeutstyr m v. Dette var en utstilling som skapte stor interesse blant festdeltakerne. Et nytt vellykket arrangement i regi av foreningen var vel i havn.

PROLOG TIL JUBILEUMSFESTEN

Av Steinar Liabø

Årvåkne øyne og lyttende ører
på post ved Rolandsjøen.
En høstblek sol kaster skygger,
de får liv i de voggende bølger;
Et bilde, et ekko fra tider som var,
en kvinne med flintskrape, pelsskin til barnet.
Spraking fra bålet, ei line med beinkroker
skimtes mot dypet.
Hun lytter og venter i spenning på
et glømt fra Malmen.

Jo, fangstfolkets beste venn gir signalet;
Et glømt fra Malmen.
Losen er i gang. Dyrene drives mot fangstgrav
og pilborg. Snart blir det bruk for Nøstvet-øksa,
snart skal det lukte fra kjøtt på spidd.
Hvis flammene lyser fra Vardåsen,
løper de raskt mot bygdeborgen,
hvor de er ønsket av alle som en.
Et glømt fra Malmen.

Vi fikk navn som Gaupestein og Bjønnemyr
fra jegernes kamp mot ville dyr.
I barkebrødstider gikk allting galt,
med hjortedyr ble det heller skralt.
Man glemte signalet: Et glømt fra Malmen.
Dog ble det plass i rifleringen før
nittenhundreogfem.
Og senere kunne en kjempe og lide,
det gav mot med en jaktkamerat ved side.
Et glømt fra Malmen.

Vår femtiåring har gledet seg år for år
med økende viltbestand og gode kår.
Takk til de vise i kommunestyret,
for jaktmarkene våre er dyre;
Vevelstad, Stallerud og Rud, Krokhol
og Siggerud.
Vi godtok en økning av gebyret.
I dag vi våre æresmedlemmer hyller
med takk for en riktig jaktkultur,
og lover de som unge skylder;
Høst, men la leve.
Et glømt fra Malmen.

JAKTSTATISTIKK FOR JAKTÅRET 1973

Det ble felt 8 elg hvorav 1 kalv og det ble rapportert om en god stamme. Videre ble det felt 8 rådyr, hvorav 4 voksne bukker, 1 ungbukk og 3 søyer. Innkomne rapporter forteller om en meget god bestand, og antatt bestand etter jakten er 20-26 dyr. Det ble benyttet 54 jaktdager, og det er gjort liten skade på skogen.

Videre ble det felt:

39 rev, 6 mink, 31 harer, 2 tiurer, 1 røy, 6 orrhøner, 7 orrhaner, 26 jerper, 24 duer, 67 kråker, 51 skjærer, 42 stokkender, 1 dykkand, 1 brunnakke, 10 måker, 5 trost, 29 ekorn, 62 med diverse som hakkespett, potetskrike, ravn m v.

Det ble til sammen felt 426 vilt som praktisk utgjør 4 vilt pr. jeger av de som har løst jaktkort.

JAKTSTATISTIKK FOR JAKTÅRET 1987 JUBILEUMSÅRET

Det ble felt 13 elg hvorav 1 kalv som av andre var påskutt med salongrifle.

Videre ble det felt 14 rådyr, og det meldes om god bestand av så vel rådyr som elg i SKS. I Syverud ble det felt 1 elg og 1 rådyr. Herfra meldes det om middels bestand.

Av annet vilt ble det felt: 1 rev, 1 mink, 1 mår, 34 harer, 27 orrhaner, 9 jerper, 41 duer, 18 kråker, 15 skjærer, 23 stokkender og 1 røyskatt.

Tiur, røy og orrhøne var fredet, og det er liten bestand av tiur og røy. Imidlertid er bestanden meget god når det gjelder orrfugl. Dette gjelder så vel orrhane som orrhøne. Fugletaksering i våre jaktområder viser det samme resultatet. Sammenlignet med andre jaktområder på Østlandet er bestanden av orrfugl i SKS meget god og gir fortsatt muligheter for en rimelig avskyting.

FORSLAG FREMMET TIL ÅRSMØTET I 1974 JAKTSERTIFIKAT

Jaktsertifikatkomiteen tillater seg å fremme følgende forslag til årsmøtet: «Det innføres jaktsertifikat for foreningens medlemmer. Til å begynne med som en frivillig ordning, som så raskt som mulig bør bli obligatorisk for å kunne løse jaktkort. Det utstedes egne jaktsertifikat for småvilt- og storviltjakt. Prøvene skal foruten teori også omfatte praktiske øvelser i skyting.»

FRA FORENINGENS MEDLEMSBLAD ÆLJSKYTING I STORSKAUEN

Det smalt et skudd, så et til - opphold - så et til, enda et, så to raske. Æljstuten ligger dampende i måsan. Det knaker i buskaset. Tung pust høres. Der står'n, «Skytter'n», aua står vrenge i skallen på'n. Tørker slevne vekk med armen. «Dæven for en sværing» momler'n. Også med bara 5 skudd. Traff med de 3 første. De andre 2 gikk over. Æljen dukka. Han drar fram tobakk. Skal rulle en røyk. Vanskelige greier. Da bikkjemannen kommer, sitter skytteren bannende og svett. «Har'e snødd her'a» lyder det fra bikkjeslepet. «Har'u ferdigsydd» maser villmarkens sønn. Han får en, tar et skikkelig drag, blir lilla i fargen. «Du får skyte varselskudd, hvis du har igjen såpass med patroner», piper gledesdreperen, «ellers får'u klappe 3 ganger i henda» Varsling blir utført, og stuten blir fratatt sine edleste kroppsdelar. Kara gjør opp varme. Bikkja får ragge. Laget samles. Gratulasjoner og klapp på aksla. «Fin okse, flott hønn a gett, eleve takker». Stor kar. Veiinga går greit, smil og latter. Du kjenner deg igjen, æljjeger? Husker'u??

Per

KLIPP FRA FORENINGENS MEDLEMSBLAD NR 1 MAI 1980

Jaktutvalget

Jaktutvalget vil i år stå som arrangør av familie- skyting og klubbmesterskap i jaktsti på Åli samt fellesjakt på rådyr og rev. Dette kommer i egen terminliste. Utvalget har ellers påtatt seg å sette ut granbarkbillefeller for Ski kommuneskoger. Fellene kom noe sent til Ski slik at det ble for knapp tid til å kalle ut mannskaper. De fleste som på kort varsel ble forespurt, kunne stille opp, slik at utsettingen har gått fint. Det henstilles til medlemmer som kommer over feller med noen mengde av biller i, å tømme disse. Billene må tas med og brennes. Oppgi deretter sted eventuelt nummer på billefella og antall biller til jaktutvalget. Hvis du ikke kan anslå antall biller, må du oppgi mengden av biller i antall cm. Etter turer foretatt i terrenget synes det som om bestanden av elg fortsatt ligger på et relativt høyt nivå. Vinterbeitingen i våre skoger er større enn på meget lenge. Da mange hogstfelt nå er fulle av rogn kan skogene belastes med en enda større bestand av elg. Det er jo vinterbeitene som stort sett begrenser den stasjonære bestanden av elg. Rådyret ser ut til å ha klart vinteren bra, de store snømengdene kom jo forholdsvis sent. Viltneemnda i Ski forlangte på et tidlig tidspunkt ekstraordinær båndtvang. De andre viltneemndene i Follo gikk også inn for dette. Dette reddet trolig situasjonen.

Mange mener at det aldri har vært så mye hare som nå. Det har vært en merkbar økning i bestanden de 2 siste årene. Det er godt med hare praktisk talt over alt. Selv om dette gjelder hele kommunen kan det godt tenkes at vårt utsett av hare i 1979 kan ha vært en medvirkende årsak til den gode bestanden. Stedvis kan vi nå frykte pest, men vi håper å unngå dette. Bestanden med skogsfugl tok seg merkbart opp siste år. Dette skyldes nok de varme dagene i og etter klekkingen.

Orrfugl er oppadgående i antall, mens storfugl, røy og tiur fortsatt er meget sjeldent. Det er nok meget langt frem til jakt på skogsfugl. Det er gjennomført jaktoppsyn i vår under spillleiken. 2 mann fra foreningen kom ut for kjedelige ting i mai. Det henstilles til våre medlemmer om å holde et øye med hva som skjer. Jaktutvalget har vært representert på 2 møter i utmarksrådet og samarbeidet om bruken av marka ser ut til å gå meget bra. Det er vist stor samarbeidsvilje fra alle parter.

Effektivt oppsyn

Rett før bladet skal gå i trykken får vi melding om at aktpågivenhet kan lønne seg. Tre av foreningens medlemmer klarte å oppspore 3 personer som holdt «skyteøvelser» i Vevelstadskogen ved 5-tiden søndag morgen 11 mai. De var bevæpnet med 2 haglegeværer og en HV- mauser. Episoden medførte dessverre også at en av de skyteglade med HV-mauseren knuste vinduer og foretok innbrudd i to av våre medlemmers biler. Alle tre stakk deretter av. Politiet ble tilkalt og de 3 personene ble innbragt senere på dagen. Saken er anmeldt og etterforskes av lensmannen.

Vi ber alle medlemmer om å holde øyne og ører åpne når det gjelder ureglementert skyting og adferd i våre jaktområder samt sørge for å rapportere eventuelle hendelser snarest og helst umiddelbart.

10 år med damegruppa

Ski Jeger og Fiskerforenings damegruppe feirer i år sitt 10-års jubileum. Det er mange som lurer på hvilken oppgave denne gruppa har, og hva vi gjør på møtene. Fra starten av hadde vi en stor oppgave med å utstyre Åli-hytta. Det var titt og ofte at hovedforeningen trengte penger, og damegruppa sa aldri nei, så sant vi kunne hjelp. I dag trenger ikke hovedforeningen slik støtte, men det er alltid noe som trenges til Åli-hytta.

Gutta våre (mennene) håper vi setter stor pris på høstens elgfest, som vi finansierer slik at den blir billig. På møtene diskuterer vi tilrettelegging av nye arrangementer f.eks. kakelotteri, soppkontroll, fester, demonstrasjoner, men fremfor alt har vi det trivelig og vi koser oss. Vi håper herved å ha presentert

oss, og skulle det være noen som er interessert i å bli medlem, så ring formannen;

Guri Johansen.
Styret

Fiskeutvalget

Fiskeutvalget har hatt en vanskelig start denne sesongen. Etter å ha avvirket et vellykket pilkestevne på Bråtatjern, hvor Liv Engh forhindret Ragnhild Wiik i å ta tredje napp i vandrepokalen, fikk man ikke drevet rusefangst av abbor i det hele tatt. Grunnen var is problemer, isen lå så lenge at abboren var ferdig med å gyte før isen ble borte. Samme erfaring har man visstnok hatt i de tilgrensende foreninger/lag. Vi satser nå på en mere effektiv sommer og høst med kultivering og undersøkelser av vann samt fiskeoppsyn. Eventuelle som ønsker være med bes henvende seg til Finn Arnesen.

PEREMIE TIL BESTE ROVVILTJEGER

Sakset fra protokoller fra 1960;

På et utvidet styremøte torsdag 21 april (1960) ble det besluttet å premiere foreningens beste rovviltjegere og følgende tabell for felt rovvilt ble vedtatt:

Mink	20	poeng
Rev (voksen)	20	"
Rev (unge i hi)	10	"
Hønsehauk	10	"
Spurvehauk	10	"
Kråke	2	"
Skjære	2	"
Skrike	2	"

Rovviltjegerne må få felling av viltet bekreftet av lensmannen og sende oppgave til jaktutvalgets formann: Kjell Pettersen, Elverhøy, Siggerud.

Lykke til!

KONKURRANSEN OM BESTE ELGLAGSSKYTTER - 1960

Det deltok 7 deltakere og skyting foregikk på Kråkstad Skytterlags bane.

Resultatene ble:

1. Kjell Pettersen	46	poeng
2. Odd Strand	45	"

3. Ragnar Nygaard	43	"
3. Rolf Klemetsen	43	"
5. Hermann Sæther	34	"
6. Isak Boger	21	"
7. Kåre Hansen	19	"

SPILLVAKTJAKT OG ELGTELLING I 1961

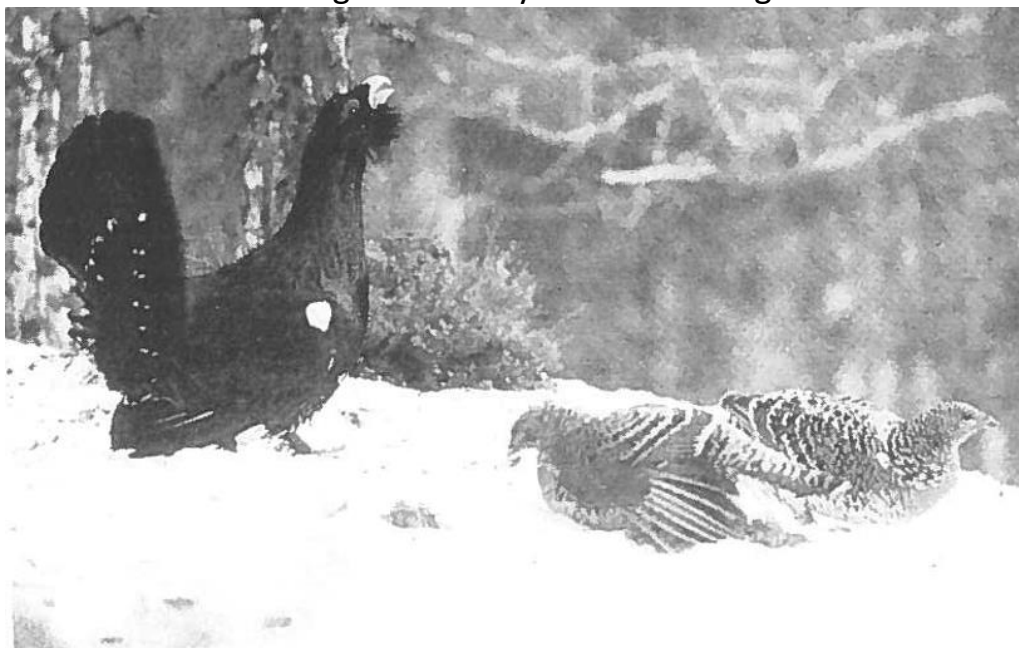
Spillvaktjakt: Breimåsan 24/3 Breimåsan
15/4 Sum

Knut Klemetsen	2,5 timer	1 time	3,5 timer
Isak Boger	2,5 timer	1 time	3,5 timer
Sum	5 timer	2 timer	7 timer

Eltelling:

Langåsen 31/3 Soldalåsen 1/4 Verpåsen 2/4 Krokhol 13/4 Slettås 9/4
Isak Boger 5 dyr 3 dyr 0 dyr 3 dyr 7 dyr

Til sammen ble det registrert 18 dyr som viser en god bestand av elg.

EGET KARTOTEK FOR HUNDER

For å aktivisere arbeidet og interessen for jakthunder har Norges Jeger og Fiskerforbund bedt om at klubbene oppretter egne hundeutvalg som skal bistå medlemmene med hjelp og opplysninger bl.a. om utstillinger, jaktprøver m v. Foreningens medlemmer vil, etter overenskomst mellom forbundet og Norsk Kennelklubb, få de samme rettigheter som et hvert medlem tilsluttet Norsk Kennelklubb.

For å få satt i gang arbeidet trenger hundeutvalget i første omgang å få opprettet et kartotek over medlemmenes hunder, og ber derfor om at alle hundeeiere i foreningen fyller ut skjemaet som følger vedlagt og returnerer dette til Ivar Brynhildsen, Rosenlundveien, Ski.

Hundeutvalget ber samtidig om at eventuelle forandringer, om hundens død, eventuelt salg, nyanskaffet hund og opplysninger om denne blir sendt utvalget.

Hundeutvalget
Februar 1961

GLADE FISKEMINNER FRA ORKLA 1986

Storlaksen under landing og klepping.

Middagen "berget". Rolf Reberg med sin laks på 20.5 kg.

På Hjemveien

*På vei hjem etter endt jakt. Tre av foreningens veteraner.
Fra venstre: Nils Andersen, Rolf Olsen Hoel og Rolf Klemetsen.*